

№6(149)
червень
2017

ЩОМІСЯЧНИЙ
НАУКОВО - ПЕДАГОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

ISSN 2308-4634

МОЛОДЬ і РИНОК

Молодь і ринок

ЩОМІСЯЧНИЙ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

№ 6 (149) червень 2017

Видається з лютого 2002 року

УДК 051 Журнал внесено в оновлений перелік фахових видань з метаданими наук рішенням Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України (каз №1328 від 21.12.2015 р.)

Засновник і видавець: Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Україна, 82100, Львівська область, Дрогобич, вул. Івана Франка, 24
Видання зареєстровано в Міністерстві юстиції України.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації:
Серія КВ №12270-1154 ПР від 05.02.2007 р.

ISSN 2308-4634 Журнал 5 червня 2013 року зареєстровано в Міжнародному центрі періодичних видань (ISSN International Centre, м. Париж).

3 червня 2013 року журнал співвидає з *Акваріумом* Польської у Ченстохові, Польща.

Шеф-редактор

Надія СКОТНА, д.філос.н., професор

Головний редактор

Наталія ПРИМАЧЕНКО, к.пед.н., член Національної спілки журналістів України

Редакційна команда:

Надія СКОТНА, д.філос.н., професор

Фабіан АНДРУШКЕВИЧ, д.пед.н. (Польща)

Микола ДУБИНА, д.філос.н., професор, академік АН ВО України

Микола ЄВТУХ, д.пед.н., професор, академік НАПН України

Ірина ЗВАРИЧ, д.пед.н., старший науковий співробітник

Володимир КЕМІНЬ, д.пед.н., професор

Микола КОРЕЦЬ, д.пед.н., професор, академік АН ВО України,

член Національної спілки журналістів України

Анджей КРИНЬСЬКІ, к. прешт. проф. др. (Польща), академік АН ВО України

Іван МИХАСЮК, д.е.н., професор, академік

Леонід ОРШАНСЬКИЙ, д.пед.н., професор

Олег ПАДАЛКА, д.пед.н., професор, академік АН ВО України

Микола ПАНТЮК, д.пед.н., професор

Інна РОМАЩЕНКО, к.пед.н.

Мирослав САВЧИН, д.психол.н., професор

Олег ТОПУЗОВ, д.пед.н., професор, член Національної спілки журналістів України

Марія ЧЕПІЛЬ, д.пед.н., професор

Олександр ШПАК, д.пед.н., професор, академік АН ВО України

член Національної спілки журналістів України

Адреса редакції: Україна, 82100, Львівська область, Дрогобич, вул. Івана Франка, 24

Тел., (068) 502-45-49; 8 (03244) 76-111; e-mail: vachevsky@meta.ua; веб-сайт: <http://mr.dspu.edu.ua>

Рекомендовано до друку вченою радою Дрогобицького державного педагогічного університету
(протокол №10 від 22.06.2017 р.)

Посилання на публікації "Молодь і ринок" обов'язкові

Редакція приймає замовлення на випуск тематичного номера або окремого розділу за кошти замовника.

Редакція приймає замовлення на розміщення реклами.

Редакція зберігає за собою право скорочувати і виправляти матеріали. Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції.

За достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, статистичних даних та інших відомостей відповідають автори публікацій.

Підписано до друку 26.06.2017 р. Ум. друк. арк. 17,22.

Папір офсетний. Друк офсетний. Наклад 100 прим. Формат 60 x 84 1/8. Гарнітура Times New Roman.

Віддруковано у поліграфічній фірмі "ШВИДКОДРУК"

82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Данила Галицького, 1

тел.: (0324) 41-08-90

© Молодь і ринок, 2017

Молодь і ринок

№6 (149) червень 2017

ЗМІСТ

Надія Ашиток Антропологічний аспект виховання дошкільників з використанням художньої літератури.....	6
Андрій Литвин Підготовка лідерів у освітньому середовищі ВНЗ.....	10
Оксана Васюк Зміст навчання у формуванні професійної спрямованості майбутніх соціальних педагогів.....	16
Володимир Ткаченко, Євгенія Черевань Стробоскопічна версія лабораторної роботи для визначення прискорення вільного падіння.....	22
Марія Фляк Основи етичної компетентності соціального працівника.....	26
Ольга Єрьоменко, Юлія Стасюк Виховання “мовної стійкості” в учнів загальноосвітніх навчальних закладів в умовах сучасного культурного середовища.....	30
Ірина Гринчук, Тетяна Грищенко Фортепіанні твори сучасних українських композиторів: виконавсько-педагогічний аспект.....	36
Анна Пермінова Формування позитивного образу особистості майбутнього інженера-педагога засобами арт-педагогіки.....	40
Наталія Павинська Ефективність використання інтерактивних методів навчання на заняттях історії у вищих навчальних закладах.....	45
Ольга Осова Театральна педагогіка як інноваційна технологія підготовки майбутніх учителів іноземної мови.....	49
Юлія Квілісник-Гуменюк Особливості художньо-педагогічної освіти у навчальних закладах Японії.....	54
Василь Андріяшко Декоративно-прикладне мистецтво в навчальних закладах та майстернях Київщини першої половини ХХ століття.....	60
Світлана Криштанович Науково-методичні основи формування професійної компетентності майбутніх менеджерів фізичної культури і спорту.....	66
Оксана Бартків Соціально-педагогічна робота з внутрішньо переміщеними особами: сутність та зміст.....	71
Ірина Литовченко Особливості інвестиційного забезпечення організаційного навчання як чинника підвищення конкурентоспроможності підприємств: на матеріалі США.....	76

Ірина Карпа Використання мобільних пристроїв у вивченні англійської мови.....	81
Олена Василенко Українська народна іграшка як засіб виховання старших дошкільників.....	85
Надія Стецула, Галина Мельник Методика формування географічних компетентностей у загальноосвітніх навчальних закладах.....	89
Дмитро Губ'як, Ірина Губ'як Сонатний жанр у сучасному бандурному репертуарі.....	94
Анатолій Баньковський, Ярослав Лемішка Тернопільська обласна філармонія як осередок культурного життя регіону (друга половина ХХ – початок ХХІ ст.).....	99
Уляна Молчко Стаття "Остап Ніжанківський у моїх спогадах" Кирила Студинського – вартісна пам'ятка спогадової літератури початку ХХ сторіччя.....	104
Наталія Зайцева Використання веб-квестів у викладанні німецької мови професійного спрямування.....	109
Тетяна Варянюк, Лариса Іванченко Вимоги до професійної майстерності викладача іноземної мови вищого технічного навчального закладу... ..	115
Галина Колесник, Ірина Зінчук Принцип ситуативності як визначальний фактор формування мовної компетенції у студентів технічних спеціальностей.....	119
Олена Готько, Оксана Чайковська Вплив Інтернет-середовища на політичну соціалізацію молоді.....	124
Ірина Сай Виховання дівчаток та молодих дівчат у давньогрецькому суспільстві.....	130
Ольга Єсіпова Управління навчальною діяльністю студентів в умовах інформатизації освіти.....	134
Галина Залуцька Парафіяльні школи УГКЦ як елемент українського шкільництва в Канаді наприкінці ХІХ – в третій чверті ХХ ст.....	138
Тетяна Садова, Анатолій Дем'яненко Сімейні цінності як складова сучасної вищої освіти України.....	144
Анастасія Варениченко Педагогічні умови підготовки майбутнього вчителя до формування екологічної культури молодших школярів... ..	148
Марина Нестеренко Професійна підготовка майбутніх учителів до моделювання уроку в початковій школі: сутність і структура.....	152
Ігор Черноплат Сучасні підходи до використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці майбутніх педагогів будівельного профілю.....	157
Моніка Яворська Державно-приватне партнерство, як інноваційний підхід до організації адміністративного менеджменту в системі освіти.....	161

Баньковський Анатолій Михайлович – доцент кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка, заслужений працівник культури України;

Bankovsky Anatoliy – associate professor of the Department of musicology and methods of music art of V. Hnatiuk Ternopil National Pedagogical University, Honoured Artist of Ukraine

Лемішка Ярослав Петрович – професор кафедри театрального мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка, народний артист України;

Lemishka Yaroslav – professor of the Department of musicology and methods of music art of V. Hnatiuk Ternopil National Pedagogical University, People's Artist of Ukraine

УДК 78.071.2(477) «XXI»

**ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ ЯК ОСЕРЕДОК
КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ РЕГІОНУ (ДРУГА ПОЛОВИНА XX –
ПОЧАТОК XXI СТ.)**

Проведено спробу представлення Тернопільської обласної філармонії як основного осередка культурно-мистецького життя регіону другої половини XX – початку XXI ст. Розглянуто діяльність низки творчих колективів та солістів філармонії, зокрема хорової капели та хореографічного ансамблю.

Ключові слова: культурно-мистецьке життя Тернопілля, друга половина XX – початок XXI ст., обласна філармонія, творчі колективи.

А.М. БАНЬКОВСКИЙ, Я.П. ЛЕМИШКА

**ТЕРНОПОЛЬСКАЯ ОБЛАСНАЯ ФИЛАРМОНИЯ КАК ЦЕНТР
КУЛЬТУРНОЙ ЖИЗНИ РЕГИОНА (ВТОРАЯ ПОЛОВИНА XX –
НАЧАЛО XXI ВВ.)**

Представлено Тернопольскую областную филармонию как основной центр культурной жизни региона второй половины XX – начала XXI ст. Рассмотрено деятельность ряда творческих коллективов и солистов филармонии, как то хоровой капеллы и хореографического ансамбля.

Ключевые слова: культурная жизнь Тернопольщины, вторая половина XX – начало XXI ст., областная филармония, творческие коллективы.

BANKOVSKY A., LEMISHKA Y.

**TERNOPIL REGIONAL PHILHARMONIC AS CENTER OF
CULTURAL LIFE OF THE REGION (the second half of the XX century –
the beginning of the XXI century)**

The article highlights an attempt to represent the Ternopil Regional Philharmonic as a major center of cultural and artistic life of the region the second half of XX - beginning of XXI century. The article deals with activities of a number of creative groups and soloists of the Philharmonic, the Choir and choreographic ensemble in particular.

Key words: *cultural and artistic life of Ternopil region, second half of the XX and the beginning of the XXI century, the Regional Philharmonic, creative teams.*

Панорама культурно-мистецького життя Тернопілля II половини XX ст. – складне, часто антагоністичне, переплетіння актуальних тогочасних суспільно-політичних викликів і національних традицій, зокрема здобутків культурно-мистецьких життя краю початку століття, міжвоєнного періоду [4].

Визначальною є ця дослідницько-аналітична позиція щодо культурного життя України 40-х – 80-х рр. XX ст. загалом – неоднозначного періоду у розвитку української національної культури, обумовленого ідеологічним пресом, насаджуванням шаблонів радянського мистецтва. Особливої гостроти ці процеси набували саме на теренах Західної України, де зберігалася значна культурно-просвітницька традиція спротиву польській культурній експансії міжвоєнного періоду, спроби відновлення культурно-просвітницької діяльності впродовж II Світової війни.

З одного боку, радянська держава заклала культурні осередки та філармонії, заснувала Український народний хор (1943 р.), Закарпатський народний хор (1946 р.), Черкаський народний хор (1957 р.) та ін., які своєю творчістю повинні були засвідчувати високий рівень української вокально-хорової та хореографічної культури завдяки гастролям як в Україні, так і у багатьох зарубіжних країнах.

З іншого – державна ідеологічна машина заперечувала значні здобутки

культурно-просвітницької діяльності поколінь національно свідомих українців, зокрема галичан, які об'єднувалися навколо «Просвіти», «Рідної школи», НТШ та інших культурницьких організацій [4].

У цьому контексті **метою** статті є висвітлення культурно-просвітницької ролі Тернопільської обласної філармонії впродовж означеного періоду, а її **завданням** – представлення діяльності основних хорових та хореографічних колективів, солістів закладу.

Тернопільська філармонія була відкрита у грудні 1939 р. у будівлі, спорудженій ще у 1903 р. для товариства «Міщанське братство», яке з початку ХХ ст. було основним культурним осередком Тернополя і краю.

На цій сцені свого часу виступали І. Франко, С. Крушельницька, Б. Лепкий, лунали виступи Тернопільського та Бережанського «Боянів», гастролювали мандрівні театри «Руська Бесіда», «Заграва», у складі яких були відомі актори М. Садовський, М. Заньковецька, К. Рубчак, Й. Стадник, М. Бенцаль, В. Блавацький та ін. На цій сцені починав свій творчий шлях і Л. Курбас, започатковувалися його «Тернопільські театральні вечори» (їх відкриття відбулося 18.10.1915 р.) [1].

Традиційно, на сцені закладу у міжвоєнний період як учасники різних українських культурно-мистецьких акцій виступали хори та солісти осередків «Боянів», «Просвіти» та інших товариств. Зазначимо, що значному росту професійного рівня виконавців та колективів краю сприяло відкриття Тернопільської філії Львівського Вищого музичного інституту імені М. Лисенка (1928), класів ЛВМІ у Чорткові, їх творча співпраця з культурно-просвітницькими осередками. Ця культурницька діяльність зазнавала постійних утисків і переслідувань з боку польської влади, згодом була перервана з приходом радянських військ.

Однак, як зазначалося вище, офіційна влада намагалася «повернути в нове русло» культурно-мистецькі традиції. Так, вже у грудні 1939 р. з числа учасників хору «Тернопільського Бояну» була створена обласна хорова капела, відповідно до постанови Раднаркому СРСР «Про організацію театрів, музичних

колективів, будинків народної творчості і театральних музичних закладів у Львівській, Дрогобицькій, Волинській, Рівенській, Станіславській і Тернопільській областях». У п. 6.2 постанови читаємо: «Організувати в Тернопільській області Державну обласну філармонію з українською хоровою капелюю, сектором естради, надавши їм приміщення «Міщанського братства» (Островського, №7)» [1].

Саме хор філармонії став «творчою візитівкою» закладу. Впродовж 1944–48 рр. керівником хору був Іван Іванович Гіпський (08.03.1901 р., м. Кременець, нині Тернопільська обл. – 27.10.1978 р., там само) – талановитий диригент, композитор, педагог, який свого часу закінчив 2-річні вчительські музичні курси у Львові (1930), педагогічний факультет Варшавської консерваторії (1937) [3]. Тривалий час він учителював на Кременеччині, керував молодіжними та вчительськими хорами, впродовж 1948–76 рр. він викладав у Кременецькій музичній школі, був диригентом симфонічного оркестру вчителів цієї школи. І. Гіпський за сумісництвом викладав і у Кременецькому (згодом Тернопільському) педагогічному інституті, закладаючи тим самим основи фахової хорової та диригентської діяльності.

Успішний етап діяльності капели у 1950-1960-х рр. пов'язаний із постаттю диригента М. Вороняка (27.12.1922 р., с. Венглювка Кросненського повіту, сучасна Польська Республіка – 26.06.1974 р., м. Тернопіль) – творчого музиканта, педагога, заслуженого працівника культури України (1973), самодіяльного композитора [3]. М. Вороняк був випускником Львівської державної консерваторії, успішно працював з молодіжними хорами Києва, Львова.

Під його керівництвом капела філармонії досягла широкого визнання, її гастрольні маршрути сягали далеко за межі України. Однак, важкою особистою трагедією для митця і втратою для культурного життя краю стало розформування капели у 1963 р. Від того часу діяльність хорових колективів краю зосереджувалася при Будинках культури, навчальних закладах та ін.

З архівних матеріалів та офіційних матеріалів філармонії дізнаємося, що

вже із здобуттям незалежності України починаються процеси відновлення хорового руху Тернопілля, пошуку його нових форм. Так, у 1998 р. розпочав творчу діяльність камерний хор філармонії під орудою свого ідейного натхненника С. Дунця, сьогодні – заслуженого артиста України.

Впродовж 2010–12 рр. до організації хорових колективів філармонії залучалися також заслужений діяч мистецтв України М. Кріль (сьогодні – диригент симфонічного оркестру філармонії), заслужений працівник освіти України І. Доскоч (довголітній натхненник і керівник унікальної дитячої хорової школи-студії «Зоринка»). З осені 2011 р. хоровий колектив філармонії очолив народний артист України Б. Іваноньків (свого часу він був диригентом славнозвісної Струсівської народної капели бандуристів «Кобзар», низки аматорських хорових колективів, керував студентським хором ТНПУ ім. В. Гнатюка). Отже, можемо констатувати, що до організації хорової справи Тернопільської філармонії були запрошені кращі митці краю [3].

Діяльність хорових одиниць сприяла також творчій діяльності різних ансамблевих форм та солістів закладу на різних етапах функціонування філармонії, збагачувала різні напрямки діяльності, зокрема культурно-просвітницький. Так, у філармонії було створено т. зв. музично-лекторійні бригади. У складі першої бригади (створена у 1968 р.) брали участь артисти Л. Майорова, М. Прохорець, Т. Пиріжок, Є. Кальянов, Б. Старицький, Й. Сагаль, І. Равлюк, Л. Бохан, Є. Собко. У 1980 р. була створена друга музично-лекторійна бригада, у якій виступали О. Юрик, Б. Лещинин, Н. Яковчук, І. Жигайло. У матеріалах тогочасної преси читаємо відгуки про успішні тематичні концертні програми «Наша дума, наша пісня», «Христос серед нас», «Хто, хто Миколая любить», програми з народних обрядових пісень, авторських романсів українських митців та ін. [1].

У 1970-х роках на базі філармонії успішно працювали вокально-інструментальні колективи «Дністер» (керівник М. Шамлі, сьогодні – заслужений діяч мистецтв України) та «Збруч» (керівник В. Щуцький). У 1976 р. було створено фортепіанне тріо у складі братів Ярослава (скрипка) та Романа

Теленків (віолончель) і Г. Теленко (фортепіано). У його супроводі часто виступали відомі митці краю, зокрема заслужений артист України М. Болотний.

Визначним явищем у музичному житті не лише Тернопільщини, але й усієї України стало створення у 1980 р. відомого фольклорного ансамблю «Медобори», виконавцями якого були заслужені артисти України Л. Корженевський, А. Онуфрійчук, заслужений працівник культури Л. Тимошук та ін. Його керівник О. Марцинківський (нині народний артист України) ставив мету відродити пласт традиційної народної культури, представити сучасну авторську українську пісню.

У 1980-х – 1990-х рр. у філармонії працювали музиканти, які своїм талантом прославили Тернопільщину в Україні та за її межами. Серед них: солісти Народні артисти України І. Бобул, О. Пекун, В. Павлік, згаданий вище О. Марцинківський, народний артист Росії О. Серов, заслужені артисти України Любов та Віктор Анісімови, Г. Котко. Своєю славі у цей період філармонія завдячує діяльності згаданого вище заслуженого працівника культури України М. Вороняка, відомого хореографа заслуженого артиста України О. Данічкіна та багатьох інших.

Слід відмітити, що художнє керівництво філармонії не лише утверджувало усталені форми, але й шукало нові форми творчої діяльності. Серед них – концертна постановка опери Д. Россіні «Шлюбний вексель» у 1987 р. (музичний керівник та диригент Б. Дунець, постановник – художній керівник філармонії М. Форгель).

У 1996 р. при філармонії був започаткований струнний квартет у складі І. Велигана (перша скрипка), О. Данилюк (друга скрипка), І. Воробель (альт), Л. Романової (віолончель), з яким співпрацювала заслужена артистка України Л. Изотова (на сьогодні – народна артистка України). Колектив виконував вокальні та інструментальні твори українських і зарубіжних композиторів.

У цьому ж році був створений і симфо-джаз оркестр під керівництвом заслуженого працівника культури України В. Семчишина. Оркестр був учасником багатьох конкурсів, фестивалів, радіо та телевізійних програм, а

його репертуар налічував близько 180 творів різних жанрів.

У 1997 р. при філармонії був створений інструментальний дует у складі Сергія (скрипаля, лауреата Міжнародних конкурсів, випускника Віденської Вищої школи музики і мистецтв) та Олени (піаністки, дипломанта Міжнародних конкурсів і фестивалів) Болотних.

Важливим напрямком діяльності закладу стала співпраця з обласною дитячою філармонією, керівництво якої на громадських засадах здійснював викладач музичного училища ім. С. Крушельницької, заслужений працівник культури України В. Россоха.

Творчий потенціал обласної філармонії представляє сьогодні низка високопрофесійних колективів та виконавців: це згаданий вище камерний хор, симфонічний оркестр (диригент – заслужений артист України М. Кріль), камерний оркестр, вокальне тріо «Солов'ї Галичини», академічний ансамбль народної музики «Візерунок» та ін. Серед провідних вокалістів філармонії народні артисти України Я. Лемішка та Н. Лемішка, заслужені артисти України Л. Корженевський, А. Онуфрійчук, талановиті виконавці В. Шагай, Н. Присіч, В. Дарчук, О. Малецька, А. Оленин, В. Мищій та ін. [1].

В рамках статті коротко представимо академічний ансамбль танцю «Надзбручанка», який гідно репрезентує хореографічне мистецтво краю [2].

Колектив було створено у червні 1959 р. згідно наказу обласного управління культури з метою пропаганди хореографічного мистецтва серед населення Поділля. Його першим керівником (1959–1961) був запрошений балетмейстер-постановник О. Дьяков. У липні 1961 р. ансамбль отримав статус професійного мистецького колективу, а його головним балетмейстером став заслужений артист України О. Данічкін, який виступав у першому складі ансамблю танцю імені П. Вірського.

Основним напрямком діяльності колективу стала популяризація хореографічного мистецтва та народної творчості загалом на основі місцевого фольклору. З цією метою О. Данічкін проводив пошукові експедиції, знаходив фольклорно-хореографічний матеріал для програми

репрезентації культурної самобутності Тернопільського краю [2].

О. Данічкін керував колективом впродовж 20 років, поставлені ним талановиті композиції (повний гумору танець «Вихиляс», жартівлива мініатюра «Свати», хореографічна композиція «Весілля», іскрометні «Чабани» і «Копіруш») не сходять зі сцен Тернопілля до сьогодні. Танець «Трясунець», створений хореографом на основі фольклору, зібраного у лемківських селах Тернопільщини увійшов в історію українського танцю та до репертуару низки колективів України.

З серпня 1986 р. художнім керівником та головним балетмейстером колективу став Ю. Пац, який свого часу теж був артистом балету ансамблю танцю імені П. Вірського. За короткий час він оновив творчий склад ансамблю, збагатив його репертуар цікавими хореографічними номерами: жартівлива картинка «Не журись», «Чумаки», «Український гопак», «Гуцульська рапсодія», «Ой ця Гандзя», дівочий танець «Надзбручанка», «Тернопільська полька», «Весняний гопак».

З преси дізнаємося про успішні гастрольні поїздки колективу з оновленою програмою Україною та зарубіжжям: Болгарія (1986), Німеччина (1988), Канада (1990), Словенія (2004), Франція (2002), Португалія та Іспанія (2005), Сербія (2008) та ін. Колектив гастролював у Польщі, Бельгії, Лаосі, Шрі-Ланці, Японії, США, неодноразово ставав лауреатом різних міжнародних конкурсів і фестивалів. Так, у 2002 р. ансамбль танцю «Надзбручанка» репрезентував своє виконавство на I Всеукраїнському фестивалі-конкурсі народної хореографії імені П. Вірського, де став переможцем із згаданим вище лемківським танцем «Трясунець».

З 2008 р. колективом керує заслужений працівник культури України І. Николишин, який запропонував цікаві ідеї творчого розвитку колективу, презентуючи нові постановки: хореографічне дійство за мотивами твору М. Гоголя «Вечори на хуторі біля Диканьки» та хореографічну композицію «Козацькі забави», з якою ансамбль успішно виступив на III Всеукраїнському фестивалі-конкурсі народної хореографії імені

П. Вірського, де отримав перше місце в номінації «А» як кращий танцювальний колектив [1].

Колектив, якому у 2012 р. було присвоєно статус «академічного», у невтомному пошуку нових форм та засобів художньої виразності, у його репертуарі понад 28 композицій. Створені на базі колективу номери увійшли у золотий фонд хореографічного мистецтва України, серед них: чоловічий танець «Вихиляс», жартівливий «Копіруш», хореографічне дійство «Надзбручанське весілля». Популярністю користуються жартівлива картинка «Не журисть», «Чумаки», «Український гопак», «Гуцульська рапсодія», «Ой ця Гандзя», дівочий танець «Надзбручанка», «Тернопільська полька», «Весняний гопак».

На окрему увагу заслуговує оркестр ансамблю танцю «Надзбручанка» завдяки високопрофесійному рівню виконання, авторським творам та аранжуванням, створеними керівниками оркестру, зокрема заслуженим діячем мистецтв України М. Шамлі, І. Жигайло, Я. Лірським, заслуженим працівником культури України А. Баньковським [1]. Впродовж організації концертної діяльності, оркестр та його солісти супроводжують виступи провідних солістів обласної філармонії: народних артистів України Л. Ізотової, Я. Лемішки, Н. Лемішки, заслужених артистів України Л. Корженевського, В. Івченка, А. Онуфрійчук, Н. Гусяниці (солістки тріо «Солов'ї Галичини»).

Отже, творчі колективи філармонії гідно продовжують і розвивають мистецькі традиції краю, достойно представляють його у різних регіонах України та за її межами.

Список використаних джерел:

1. Бойцун Л. Тернопіль у плінні літ... / Л. Бойцун. – Тернопіль : Джура, 2003. – 392 с.
2. Кройтор Ю. Біля колиски «Надзбручанки» / Ю. Кройтор // Вільне життя. – 2011. – № 96 (2 грудня).
3. Музична Тернопільщина: Бібліогр. покажчик / Уклад. В.Я. Миськів. –

Т.: Підручники і посібники, 2008. – 288 с.

4. Черепанин М. В. Музична культура Галичини (друга половина XIX – перша половина XX століття: Монографія / М.В. Черепанин. – К. : Вежа, 1997. – 328 с.

5. http://temopil-omcnt.at.ua/index/khoreografichniy_zhanr/0-40

6. <http://filarmoniya.te.ua/>